
Prüfungstext

13 Verse

Salomos weises Urteil

Erläuterung: **Blau** hinterlegte Formen sind unterhalb zu bestimmen, zu **grau** hinterlegten Formen finden sich im Anschluß an den Text Anmerkungen. Hinsichtlich der **rot** markierten Ketiv-Form wird zuweilen das selbständige Erforschen der Qere-Form erwartet.

16

אָז תִּבְאֵנָה שְׁתִּים נָשִׁים זָנוֹת אֶל־הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמִדְנָה לְפָנָיו:

17

וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאֶחָת׀ בְּנִי אֲדֹנָי אָנִי וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת יִשְׁכַּת בְּבַיִת
אֶחָד וְאֵלֶּךְ עִמָּה בְּבַיִת:

18

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לְלִדְתִּי וַתֵּלֶד גַּם־הָאִשָּׁה הַזֹּאת וַאֲנִי
יָחִידוּ אֵין־זָר אֶתְנֶנּוּ בְּבַיִת זֹלָתִי שְׁתֵּים־אֲנַחְנוּ בְּבַיִת:

19

וַיָּמַת בֶּן־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לַיְלָה אֲשֶׁר שָׁכְבָה עָלָיו:

20

וַתִּקַּם בְּתוֹךְ הַלַּיְלָה וַתִּקַּח אֶת־בְּנִי מֵאֶצְלִי וַאֲמַתְךָ יִשְׁנָה
וַתִּשְׁכַּיְבֵהוּ בְּחִיקָה וְאֶת־בְּנֵה הַמֵּת הַשְּׁכִיבָה בְּחִיקָי:

21

וְאָקַם בְּבֹקֶר לְהִינִיק אֶת־בְּנִי וְהִנֵּה־מָת וְאֶתְבוֹנֵן אֵלָיו בְּבֹקֶר
וְהִנֵּה לֹא־הָיָה בְּנִי אֲשֶׁר יִלְדֵתִי:

22

וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאֲחֶרֶת לֹא כִי בָנִי תַחֲיוּ וּבְנֵיךָ תִּמָּוֵת וְזֹאת אָמְרָת־
לֹא כִי בְנֵיךָ תִּמָּוֵת וּבְנֵי תַחֲיוּ וְתִדְבַרְנָה לְפָנַי תִּמָּוֵת־

23

וַיֹּאמֶר תִּמָּוֵת־ לְפָנֶיךָ זֹאת אָמְרָת־ זֶה־בְּנֵי תַחֲיוּ וּבְנֵיךָ תִּמָּוֵת וְזֹאת אָמְרָת־
לֹא כִי בְנֵיךָ תִּמָּוֵת וּבְנֵי תַחֲיוּ:

24

וַיֹּאמֶר תִּמָּוֵת־ לְפָנֶיךָ קָחֵנוּ לִי־תִרְבּוּ וַיִּבְאֹוּ תִרְבּוּ לְפָנַי תִּמָּוֵת־

25

וַיֹּאמֶר תִּמָּוֵת־ לְפָנֶיךָ גִּזְרֵנוּ אֶת־תִּילְדֵי תַחֲיוּ לְשָׁנִים וְתָנוּ אֶת־תַּחֲצֵי־
לְאֻחַת וְאֶת־תַּחֲצֵי לְאֻחַת:

26

וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־בָּנָה תַחֲיוּ אֶל־תִּמָּוֵת־ כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ
עַל־בָּנָהּ וַתֹּאמֶר בְּנֵי אֲדֹנָי תָּנוּ־לָהּ אֶת־תִּילְדֵי תַחֲיוּ וְהִמָּוֵת אֶל־
תַּמִּיתָהּ וְזֹאת אָמְרָת־ גַּם־לִי גַם־לָךְ לֹא יִהְיֶה גִזְרֵנוּ:

27

וַיַּעַן תִּמָּוֵת־ וַיֹּאמֶר תָּנוּ־לָהּ אֶת־תִּילְדֵי תַחֲיוּ וְהִמָּוֵת לֹא תַמִּיתָהּ
הִיא אָמְנוּ:

28

וַיִּשְׁמְעוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר שָׁפַט תִּמָּוֵת־ וַיִּרְאוּ
מִפְּנֵי תִמָּוֵת־ כִּי רָאוּ כִי־חָכְמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט:

Formenbestimmung

Bestimmen Sie aus dem Text folgende Formen (im Text *blau* markiert) und bieten Sie eine genaue Übersetzung der Form gemäß ihrer Funktion im Text:

1. V 16) ותַעֲמֹדְנָה
2. V 17) יִשְׁכַּת
3. V 17) וְאֵלֶּד
4. V 18) לְלִדְתִי
5. V 20) וְאַמְתָּד
6. V 20) וְתִשְׁכִּיבֶהוּ
7. V 21) מִטָּה
8. V 21) וְאַתְּבֹנֵן
9. V 23) אִמְרָת
10. V 23) הַחַי
11. V 25) גְּזָרוּ
12. V 26) תְּמִיתֶהוּ

Musterübersetzung

1 Kön 3, 16-28

16

אָז תְּבֹאֲנָה שְׁתֵּי נָשִׁים זָנוֹת אֶל-הַמֶּלֶךְ | וַתַּעֲמִדְנָה לְפָנָיו:

Damals kamen zwei Frauen, welche Hurerei betrieben, zum König. Und sie stellten sich vor ihm hin.

תְּבֹאֲנָה - 3.f.Sg. PK Q. [בוא] – mit אָז zum Ausdruck der Vergangenheit: sie kamen

שְׁתֵּי - zwei

זָנוֹת - Pt. f. Pl. St.a. akt. Q. [זנה] – welche, die Hurerei betreiben

17

וְהָאִמֶּר הָאִשָּׁה הָאֶחָת | בְּנִי אֲדֹנָי | אֲנִי וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת יֹשְׁבֹת בְּבַיִת אֶחָד | וְאֵלֶּךְ
עִמָּה בְּבַיִת:

Und da sprach die erste Frau: „Mit Erlaubnis, mein Herr! Ich und diese Frau wohnen in einem Haus. Und ich habe geboren [mit ihr] in ihrem Beisein in dem Haus.“

18

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לְלִדְתִּי | וַתֵּלֶד גַּם-הָאִשָּׁה הַזֹּאת |
וְאֲנִי וְיָחִידִי | אֵין-זָר אִתָּנוּ
בְּבַיִת | זוּלָתִי שְׁתֵּי-אֲנָחְנוּ בְּבַיִת:

Und es war/geschah am dritten Tage [in Bezug auf mein Gebären], nachdem ich geboren hatte, da gebar auch diese Frau. Wir waren aber zusammen, kein Fremder war bei uns im Hause; [außer uns beiden, die wir im Haus waren] nur wir beide waren im Haus.“

לְלִדְתִּי - Inf.c. Q. [ילד] + Präp. + Suff. 1.c.Sg. – in Bezug auf mein Gebären

וַתֵּלֶד - 3.f.Sg. Narr. Q. [ילד] – und dann gebar sie

זָר - Fremder, fremd

זוּלָתָי - außer, ausgenommen

19

וַיָּמָת בֶּן־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לַיְלָה | אֲשֶׁר שָׁכְבָה עָלָיו:

„Und da starb der Sohn dieser Frau in der Nacht, weil sie sich auf ihn heraufgelegt hatte.“

20

וַתָּקָם בְּתוֹךְ הַלַּיְלָה | וַתִּקַּח אֶת־בְּנִי
מֵאֲצִלִּי | וְאִמְתָּךְ יֹשְׁנָה | וַתִּשְׁכַּבְהוּ
בְּחִיקָה | וְאֶת־בְּנֵה הַמָּת הִשְׁכַּיְבָה בְּחִיקִי:

„Und dann ist sie aufgestanden inmitten der Nacht und hat meinen Sohn genommen von meiner Seite. Deine Magd aber [war schlafend] schlief. Und dann hat sie ihn an ihren Busen gelegt. Ihr totes Kind aber hat sie an meinen Busen gelegt.“

מֵאֲצִלִּי - אֲצִל + Präp. + Suff.1.c.Sg. – weg von meiner Seite

יֹשְׁנָה - schlafend

וַתִּשְׁכַּבְהוּ - 3.f.Sg. Narr. Hif. [שָׁכַב] + Suff.3.m.Sg. – und dann hat sie ihn hingelegt

בְּחִיקָה - חִיק + Präp. + Suff.3.f. Sg. – an ihren Busen

הִשְׁכַּיְבָה - 3.f.Sg. AK Hif. [שָׁכַב] – sie hat hingelegt

21

וְאָקָם בַּבֹּקֶר לְהַיִּינִיק אֶת־בְּנִי | וְהִנֵּה־מָת |
וְאִתְּבוּנָן אֵלָיו בַּבֹּקֶר | וְהִנֵּה לֹא־הָיָה בְּנִי |
אֲשֶׁר יָלַדְתִּי:

Und am Morgen bin ich aufgestanden, um meinen Sohn zu stillen. Er aber war tot. Und dann habe ich auf ihn Acht gegeben am Morgen. Und siehe, es war nicht mein Sohn, den ich geboren hatte!“

וַאֲקָם - 1.c.Sg. Narr. Q. [קום] – und dann bin ich aufgestanden

מֵת - Pt.m.Sg. St.a. akt. Q. [מות] – einer, der tot ist (= 3.m.Sg. AK Q.)

וַאֲתַבֹּיֵן - 1.c.Sg. Narr. Hitpalel (!) [בין] – und dann habe ich Acht gegeben

22

וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאֶחָדָה | לֹא כִי בָנִי חַיִּי
וּבְנֵךְ הַמֵּת | וְזֹאת אִמְרָתְךָ | לֹא כִי בְנֵךְ הַמֵּת
וּבְנִי חַיִּי | וְתִדְבְּרִנָּה לְבְנֵי הַמֶּלֶךְ :

Da sprach die erste Frau: „Nicht ist [es so], sondern mein Sohn ist lebendig und dein Sohn ist tot!“ Aber diese Frau sprach „Nein, sondern dein Sohn ist tot, aber mein Sohn ist am Leben!“ Und so sprachen sie vor dem König.

חַיִּי - Adj. „lebendig“ + Art.

חַיִּי - Adj. „lebendig“ + Art. i.p.

23

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ | זֹאת אִמְרָתְךָ | זֶה-בְּנִי חַיִּי
וּבְנֵךְ הַמֵּת | וְזֹאת אִמְרָתְךָ | לֹא כִי בְנֵךְ
הַמֵּת וּבְנִי חַיִּי : פ

Und da sprach der König: „Diese spricht: ‚Dies ist mein lebendiger Sohn, aber dein Sohn ist tot.‘ und diese spricht: ‚Nein, sondern dein Sohn ist tot und mein Sohn ist lebendig.‘“

אִמְרָת - Pt.f.Sg. St.a. akt. Q. – eine Sprechende / sprechend

24

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ | קָחוּ לִי-תֵרֶב | וַיָּבֵאוּ
הַתֵּרֶב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ :

Und da sprach der König: „Bringt mir ein Schwert!“ Und da brachten sie das Schwert vor den König.

קָחוּ - Imp. m. Pl. Q. [לקח] – Bringt!

וַיָּבֵאוּ - 3.m.Pl. Narr. Hif. (!) [בוא] – und dann brachten sie

25

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ | גְּזְרוּ אֶת-תֵּילָד הַחַי
לְשָׁנַיִם | וְתִנּוּ אֶת-הַחֲצַי לְאִחַת וְאֶת-הַחֲצַי
לְאִחַת :

Da sprach der König: „Schneidet das lebende Kind in zwei Teile! Und gebt eine Hälfte der einen und eine Hälfte der anderen!“

גְּזְרוּ - Imp. m. Pl. Q. [גזר] – in zwei Teile zerschneiden

וְתִנּוּ - Imp. m. Pl. Q. [נתן] + Kop. – und gebt!

26

וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה | אֲשֶׁר-בְּנֵה חַי | אֶל-הַמֶּלֶךְ | כִּי-נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ
עַל-בְּנֵה | וַתֹּאמֶר | בְּנֵי אֲדֹנָי | תִּנּוּ-לָהּ אֶת-תֵּילָד חַי | וְהַמֵּת
אֶל-תְּמִיתָהּ | וְנָאֵת אִמְרַת | גַּם-לִי גַם-לָךְ לֹא יִהְיֶה | גְּזְרוּ :

Und da sprach die Frau, deren Sohn lebendig war, zum König, denn ihre Muttergefühle waren erregt worden wegen ihres Sohnes, und sie sprach: „Bitte, mein Herr! Gebt ihr das lebende Kind und tötet es auf keinen Fall (Vetitiv)/ Aber ihr sollt es auf keinen Fall töten!“

Diese aber sprach: „Weder mir noch dir soll er [wörtl.: sein] gehören! Tötet ihn!“

וְהָמַתּוּ - Inf.a. Hif. [מוֹת] + Kop.

תִּמְוֹתָהּ - 2.m.Pl. Juss. Hif. (!) [מוֹת] + Suff. 3.m.Sg. – ihr sollt ihn töten

גַּם ... גַּם - weder - noch

גְּזְרוּ - Imp. m. Pl. Q. i.p. [גָּזַר] – Zerschneidet!

27

וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ | וַיֹּאמֶר | תִּנּוּ-לָהּ אֶת-תֵּלְדוֹד
הַחַי | וְהָמַתּוּ לֹא תִמְוֹתָהּ | הִיא אִמּוֹ:

Und da antwortete der König und sprach: „Gebt ihr das lebende Kind. Zerteilt ihn gewiss nicht! Sie ist seine Mutter.“

28

וַיִּשְׁמְעוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַמְּשָׁפֵט | אֲשֶׁר
שָׁפַט הַמֶּלֶךְ | וַיִּירָאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ | כִּי רָאוּ |
כִּי-חֲכָמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ לַעֲשׂוֹת מְשָׁפֵט:

Und da hörten sie, ganz Israel, von dem Urteilsspruch, welches der König beschlossen hatte. Und sie hatten Ehrfurcht vor dem König, denn sie sahen, daß die Weisheit Gottes in seinem Inneren war, um die Handlung des Richtens zu tun.

וַיִּירָאוּ - 3.m.Pl. Narr. Q. [יָרָא] (!) – und dann fürchteten sie sich

רָאוּ - 3.c. Pl. AK Q. [רָאָה] (!) – sie haben gesehen